

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

Wdrożenie strategii UE dla regionu Dunaju

P7_TA(2011)0065

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie wdrożenia strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego

(2012/C 188 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając skierowane do Komisji pytania ustne w sprawie wdrożenia strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego (O-00014/2011 B7-0011/2011 oraz O-00029/2011 - B7-0013/2011),
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz regionu naddunajskiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej dla regionu Dunaju (COM(2010)0715) oraz odpowiedni plan działania (SEC(2010)1489),
- uwzględniając strategię UE dla regionu Morza Bałtyckiego (COM(2009)0248),
- uwzględniając szczyt Rady Europejskiej w dniach 18-19 czerwca 2009 r., na którym wezwano Komisję do sporządzenia do 2010 r. europejskiej strategii na rzecz regionu naddunajskiego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej oraz stanowiska w debacie na temat przyszłej reformy polityki spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2006 r. w sprawie transportu z wykorzystaniem żeglugi śródlądowej: NAIADES – zintegrowany europejski program działania na rzecz żeglugi śródlądowej ⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z października 2009 r. pt. „Strategia UE dla regionu Dunaju”,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów pt. „Biała Księga Komitetu Regionów w sprawie wielopoziomowego sprawowania rządów” (CdR 89/2009),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pt. „Współpraca makroregionalna. Rozszerzanie strategii na rzecz Morza Bałtyckiego na inne makroregiony w Europie” (ECO/251),
- uwzględniając program prac Rady przygotowany przez prezydentkę hiszpańską, belgijską i węgierską,
- uwzględniając konwencje z Espoo, Aarhus i Berna w sprawie ochrony środowiska,
- uwzględniając ramową dyrektywę wodną oraz konwencję helsińską,

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 E z 11.11.2010, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 65.

⁽³⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, s. 443.

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

- uwzględniając konwencję belgradzką regulującą żeglugę na Dunaju,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony uznaje spójność terytorialną za jeden z celów Unii Europejskiej (art. 3 TUE),
- B. mając na uwadze, że strategie na rzecz makroregionów mają na celu lepsze wykorzystanie dostępnych zasobów z myślą o rozwiązywaniu problemów z zakresu rozwoju terytorialnego i opracowywaniu wspólnych rozwiązań w odpowiedzi na wspólne wyzwania,
- C. mając na uwadze, że w celu podniesienia skuteczności polityki regionalnej należy poprzeć i rozwijać ideę zintegrowanego podejścia, w tym tworzenie na rzecz makroregionów strategii na szczeblu UE,
- D. mając na uwadze, że modelem koordynacji polityki UE i finansowania makroregionów, czyli geopolitycznych jednostek terytorialnych zdefiniowanych w oparciu o szczególne kryteria, jest strategia dla regionu Morza Bałtyckiego,
- E. mając na uwadze, że region naddunajski, obejmujący 14 krajów europejskich i liczący 115 milionów mieszkańców, zarówno z państw członkowskich UE, jak i z krajów do niej nienależących (Niemcy, Austria, Słowacja, Czechy, Słowenia, Węgry, Rumunia, Bułgaria, Chorwacja, Serbia, Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra, Mołdawia i Ukraina), to obszar umożliwiający lepsze współdziałanie różnych dziedzin polityki UE: polityki spójności, transportu, gospodarki, energetyki, ochrony środowiska, kultury, edukacji, rolnictwa, rybołówstwa, polityki rozszerzania UE i polityki sąsiedztwa,
- F. mając na uwadze, że w związku z tym strategia UE na rzecz regionu naddunajskiego powinna łączyć i koordynować aspekty gospodarcze, środowiskowe, społeczne i kulturowe,
- G. mając na uwadze, że strategia ta powinna znacznie poprawić wielopoziomowe sprawowanie rządów oraz zaangażowanie partnerów i społeczeństwa obywatelskiego działającego w regionie naddunajskim, a także zapewnić dobrobyt, trwały rozwój, tworzenie miejsc pracy i bezpieczeństwo w regionie,
- H. mając na uwadze, że region naddunajski to ważna historyczna brama łącząca wschodnią i zachodnią Europę,
- I. mając na uwadze, że po kolejnych rozszerzeniach Unii Europejskiej Dunaj stał się niemalże jej wewnętrzną drogą wodną, a przy tym region naddunajski może znacznie przyczynić się do odzwierciedlania zmian, jakie zaszły od czasu tych rozszerzeń,
- J. mając na uwadze, że region naddunajski jest makroregionem o szeregu wzajemnych powiązań i niejednorodnym potencjale gospodarczym,
- K. mając na uwadze, że rozwój gospodarczy regionu naddunajskiego znacznie zwiększy dobrobyt gospodarczy w tym makroregionie i pobudzi proces tworzenia miejsc pracy,
- L. mając na uwadze, że uznanie regionu naddunajskiego za jeden makroregion pomogłoby przezwyciężyć występujące na tym obszarze różnice gospodarcze i wesprzeć zintegrowany rozwój,
- M. mając na uwadze, że delta Dunaju i Budapeszt, w tym nabrzeże Dunaju, zostały w 1991 r. wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO, a w regionie naddunajskim znajduje się szereg obszarów specjalnej ochrony ptaków i siedlisk należących do sieci Natura 2000; mając na uwadze, że Dunaj i delta Dunaju charakteryzują się unikalnym, wrażliwym ekosystemem, w którym występują rzadkie gatunki roślin, którym zagraża zanieczyszczenie środowiska,

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Komisję strategii na rzecz regionu naddunajskiego i popiera towarzyszący jej plan działań oparty na czterech filarach (połączenia z regionem naddunajskim, ochrona środowiska, budowanie dobrobytu i umocnienie regionu naddunajskiego), odpowiadający potrzebie poprawy mobilności, bezpieczeństwa energetycznego, ochrony środowiska, rozwoju społeczno-gospodarczego, bezpieczeństwa, wymiany kulturowej, bezpieczeństwa i ochrony ludności w regionie naddunajskim;
2. przypomina, że Parlament Europejski apelował o tę strategię od 2008 r., oraz wzywa węgierską prezydentkę Rady Unii Europejskiej oraz Radę Europejską do poparcia strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego na czerwcowym szczycie Rady Europejskiej i do jak najszybszego rozpoczęcia jej wdrażania;
3. z zadowoleniem przyjmuje szczególnie fakt, że strategia jest owocem szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym z krajowymi, regionalnymi i lokalnymi organami władzy, a także ze środowiskami akademickimi i biznesowymi oraz organizacjami pozarządowymi, i podkreśla, że jest to ważny czynnik stanowiący o powodzeniu strategii; w związku z tym wnosi o utworzenie w regionie forum społeczeństwa obywatelskiego skupiającego podmioty publiczne i prywatne oraz umożliwiającego im zaangażowanie się w rozwój strategii makroregionalnych;
4. uważa, że terytorialny wymiar strategii doprowadzi do konkretnego rozwoju koncepcji spójności terytorialnej, którą Traktat z Lizbony stawia na równi ze spójnością gospodarczą i społeczną, i w tym duchu wzywa Komisję do aktywnego dialogu na temat roli i skutków polityki makroregionalnej UE po 2013 r.;
5. podkreśla, że najważniejsza wartość dodana strategii makroregionalnych UE spoczywa we współpracy wielopoziomowej, koordynacji i lepszym inwestycjom strategicznym z wykorzystaniem dostępnych środków, a nie w przeznaczaniu na nie dodatkowych środków; wskazuje na wnioski szwedzkiej prezydentki, zgodnie z którymi nie są potrzebne nowe instytucje, nowe prawodawstwo i nowe budżety;
6. wzywa państwa członkowskie i regiony do wykorzystania funduszy strukturalnych dostępnych na lata 2007-2013, aby zapewnić jak najszersze poparcie dla strategii, szczególnie dla wspierania tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego na obszarach najbardziej dotkniętych przez kryzys gospodarczy, a jednocześnie zaleca w stosownych przypadkach wprowadzenie zmian w programach operacyjnych na obecny okres programowania; podkreśla, że wykorzystanie specyfiki poszczególnych regionów może prowadzić do dużo skuteczniejszego wykorzystania funduszy strukturalnych i stworzenia wartości dodanej na poziomie regionalnym; podkreśla, że źródłem finansowania projektów makroregionalnych mogą być również niewykorzystane środki finansowe;
7. uważa, że rozszerzenie Unii Europejskiej oraz poważne wyzwania ponadnarodowe, takie jak kryzys gospodarczy, zagrożenia dla środowiska, zrównoważony transport, połączenia energetyczne, trwałość zasobów czy ekologiczne wykorzystanie zasobów wodnych, pokazują, że wzrasta współzależność państw, myślenie sektorowe przestało być zasadne, a tworzenie w tym kontekście makroregionów otwiera nowe, wydajniejsze perspektywy wielopoziomowej współpracy dzięki zintegrowanemu, skoordynowanemu podejściu do trwałego rozwoju na szerszym poziomie regionalnym i skuteczniejszemu wykorzystywaniu ogromnego potencjału regionu naddunajskiego pod względem rozwoju i zapobiegania klęskom żywiołowym;
8. podkreśla w związku z tym, że strategię tę należy postrzegać w kontekście celów polityki spójności, zwłaszcza współpracy terytorialnej (cel 3), oraz że powinna ona opierać się na zintegrowanym, interdyscyplinarnym i terytorialnym podejściu i zmierzać do lepszej koordynacji polityki na różnych szczeblach sprawowania rządów na danym obszarze ze szczególnym uwzględnieniem istotnych kwestii;
9. podkreśla, że omawiana strategia jest zgodna z celami UE 2020, co gwarantuje jej spójność z europejskimi tendencjami rozwojowymi i z zaangażowaniem UE w inteligentny i trwały rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu;
10. podkreślając jej integracyjny i jednoczący charakter, wyraża przekonanie, że strategia na rzecz regionu naddunajskiego – przy wsparciu w postaci silnego zaangażowania politycznego państw członkowskich oraz regionalnych i lokalnych organów władzy – może przynieść istotny wkład w przezwyciężanie dawnych podziałów w Europie, a tym samym w realizację wizji integracji UE, oraz w całościowe powodzenie i skuteczność europejskiej strategii ożywienia gospodarczego po ostatnich latach kryzysu gospodarczego i finansowego, dając nowy impuls trwałemu wzrostowi na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym, ponadnarodowym i europejskim, nie tylko w granicach Europy Środkowej i Południowo-Wschodniej, lecz także w dużo szerszym kontekście geograficznym;

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

11. zauważa głęboki wpływ ogólnoswiatowego kryzysu finansowego i gospodarczego na wszystkie kraje w regionie, a zwłaszcza na kraje naddunajskie; wzywa wszystkie zainteresowane strony do dalszego zaangażowania w realizację strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego pomimo kryzysu;
12. podkreśla, że region naddunajski to europejska brama prowadząca na Zachodnie Bałkany, przez co europejska strategia na rzecz regionu naddunajskiego nie tylko sprzyja poprawie stosunków sąsiedzkich w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej, lecz także stanowi znaczną wartość dodaną w ramach polityki UE wobec Europy Wschodniej, co daje całej Unii doskonałą okazję do zacieśniania politycznej i gospodarczej współpracy z Bałkanami, a przez to do przyczynienia się do rozszerzania i umacniania procesu integracji europejskiej w tym regionie;
13. podkreśla, że strategia na rzecz regionu naddunajskiego, a także poszczególne związane z nią formy współpracy transgranicznej mogą z łatwością stać się czynnikiem sprzyjającym rozwojowi gospodarstwu, społecznemu i terytorialnemu, tworzącym dobrobyt, podnoszącym jakość życia, katalizującym lokalne i regionalne starania, w tym dotyczące potrzeb rozwojowych, a także przyczyniającym się do tworzenia silnych wzajemnych powiązań transgranicznych, w tym projektów na małą skalę (programów wymiany międzyludzkiej) w różnych dziedzinach, takich jak kultura, edukacja, zatrudnienie, ochrona środowiska, łańcuchy dostaw przemysłowych, projekty współpracy między gminami oraz inicjatywy w zakresie modernizacji transportu transgranicznego;
14. uważa, że rozwój strategii na dużą skalę, takich jak strategię makroregionalne, powinien przyczynić się ogólnie do zwiększenia roli szczebla regionalnego i lokalnego we wdrażaniu polityki UE;
15. podkreśla, że nowe, makroregionalne ramy współpracy muszą zapewnić przekształcenie niekorzystnych warunków naturalnych regionów peryferyjnych w zalety i szanse, a także pobudzać rozwój tych regionów;
16. podkreśla potrzebę zaangażowania właściwych podmiotów regionalnych i lokalnych, takich jak Rada Miast i Regionów Naddunajskich, a także społeczeństwa obywatelskiego w regionie naddunajskim we wszystkie etapy procesu decyzyjnego (opracowywanie, wdrażanie, monitorowanie, ocena), aby znaleźć rozwiązania pozwalające sprostać wspólnym wyzwaniom, wybrać i skutecznie realizować konkretne projekty oraz wypracować mechanizm dobrego sprawowania rządów; nalega, by rządy wspierały i ułatwiały stosowanie środków umożliwiających aktywny udział organizacji pozarządowych, stowarzyszeń branżowych i społeczeństwa obywatelskiego, z należyтым uwzględnieniem również sieci kobiet i grup mniejszościowych;
17. zaleca w związku z tym większe zaangażowanie społeczności lokalnych przez tworzenie szerszych i bardziej ukierunkowanych narzędzi komunikacji i konsultacji, także przy udziale lokalnych mediów (lokalnej telewizji, radia oraz gazet w wersji drukowanej i online); proponuje stworzenie specjalnego portalu internetowego poświęconego strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego, będącego forum wymiany doświadczeń z bieżących i przyszłych projektów realizowanych przez rządy centralne i samorządy lokalne, organizacje pozarządowe i inne podmioty działające w regionie naddunajskim;
18. przypomina wyniki pouczającego doświadczenia, jakim była strategia dla Morza Bałtyckiego, a mianowicie przejrzystość procesu decyzyjnego, w tym przyznawanie środków finansowych z UE;
19. zachęca do zaangażowania politycznego z myślą o podnoszeniu zaufania obywateli i zainteresowanych stron do polityków i lokalnych organów władzy;
20. stwierdza, że pomyślna realizacja strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego zależy od zdolności, możliwości i gotowości podmiotów samorządowych do występowania na regionalnych rynkach pracy z inicjatywami w zakresie projektów pobudzających lokalny popyt na siłę roboczą, tworzącymi podstawy inteligentnego wzrostu przyjaznego dla środowiska i poprawiającymi współpracę między regionami przygranicznymi różnych państw członkowskich; zwraca uwagę na dysproporcje w zakresie rozwoju gospodarczego i innowacyjności, które występują w regionie naddunajskim, oraz na konieczność zwiększenia potencjału we wszystkich dziedzinach, także wysoko rozwiniętych, gdyż mogą one pomóc stymulować regiony najmniej uprzywilejowane; wskazuje na potrzebę wspierania nowych obszarów mających potencjał rozwoju i innowacji oraz na możliwość wykorzystania wartości dodanej strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego;

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

21. wzywa do rozwoju infrastruktury energetycznej, efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii w celu utworzenia zintegrowanego i sprawnie działającego rynku energii;
22. przyjmuje do wiadomości średnio- i długoterminowe prognozy wskazujące, że południowe regiony Europy – w tym państwa członkowskie położone w Europie Południowo-Wschodniej – będą szczególnie dotknięte skutkami zmiany klimatu; jest przekonany, że strategia na rzecz regionu naddunajskiego ma w związku z tym do odegrania ważną rolę i że należy ją opracować z myślą o łagodzeniu negatywnych skutków zmiany klimatu w regionach naddunajskich, z uwzględnieniem złożonej roli i charakteru sieci rzek (zaopatrzenie w wodę, aspekty ekologiczne, infrastruktura transportowa, nawadnianie i wymiar rolniczy, chronione gatunki zwierząt i roślin itd.);
23. wskazuje, że z ekologicznego punktu widzenia Europa Środkowa i Południowo-Wschodnia to jeden z najbogatszych, a jednocześnie najbardziej zagrożonych obszarów w Europie, który charakteryzuje ekosystem o wysokiej złożoności i ogromnej wartości ekologicznej, wymagający wysokiego poziomu ochrony; z zadowoleniem przyjmuje cel strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego, jakim jest przekształcenie go w atrakcyjny do życia, zrównoważony, a zarazem rozwinięty i prosperujący region przez zarządzanie zagrożeniami dla środowiska, takimi jak powodzie i zanieczyszczenia przemysłowe, utrzymanie jakości i ilości zasobów wodnych oraz zapewnienie ich zrównoważonego wykorzystania, ochronę różnorodności biologicznej, krajobrazów oraz jakości powietrza i gleb; podkreśla, że ochrona środowiska w dorzeczu Dunaju to istotny aspekt, który powinien pobudzać do odpowiedzialnego rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich w tym regionie; wzywa do poprawy stanu ekologicznego Dunaju oraz do podjęcia działań zmierzających do zmniejszenia zanieczyszczenia oraz zapobieżenia dalszemu odprowadzaniu do rzeki substancji ropopochodnych oraz innych substancji toksycznych i szkodliwych; podkreśla, że dobry ekologiczny stan Dunaju to warunek niezbędny dla wszelkiej działalności człowieka wzdłuż brzegów tej rzeki, i zaleca zwrócenie szczególnej uwagi na cele z zakresu środowiska naturalnego;
24. jest przekonany, że ze względu na wyjątkową podatność regionu naddunajskiego na zagrożenia najwłaściwsze środki to działania mające na celu zachowanie naturalnej zdolności retencji wód w dorzeczu Dunaju oraz zapobieganie powtarzającym się powodziom; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że środki finansowe UE będą wydawane na projekty spójne z wdrażaniem prawodawstwa UE w dziedzinie ochrony środowiska;
25. zauważa współzależność gospodarczą państw położonych w regionie naddunajskim i podkreśla znaczenie inwestowania w technologie informacyjno-komunikacyjne oraz w rozwój małych i średnich przedsiębiorstw i ich zespołów badawczych, a także wspierania innowacyjności i tworzenia gospodarki opartej na wiedzy w celu zapewnienia trwałego i wydajnego wzrostu;
26. podkreśla, że inteligentny rozwój gospodarczy i inteligentne inwestycje to bardzo obiecujące dziedziny wzrostu gospodarczego, a ekologiczne technologie i działania modernizacyjne, takie jak podnoszenie wydajności energetycznej, odnawialne źródła energii czy skuteczniejsze gospodarowanie odpadami, mogą przyczynić się do trwałego wzrostu w regionie oraz do ograniczania negatywnego wpływu działalności gospodarczej na środowisko;
27. dostrzega ważną rolę, jaką odgrywa strategia na rzecz regionu naddunajskiego w sprzyjaniu ekologicznej gospodarce, ekologicznej innowacyjności i – w szerszym zakresie – badaniom naukowym i innowacjom mającym na celu powstanie nowej, konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej oraz bardziej przyjaznego środowiska; podejścia do opracowywania transgranicznych projektów z zakresu współpracy przemysłowej; wzywa kraje nadbrzeżne do szczególnie priorytetowego traktowania utworzenia wspólnej infrastruktury kontroli zasobów hydrologicznych i jakości wody, bez której wiele przedsięwzięć gospodarczych jest skazanych na niepowodzenie;
28. podkreśla znaczenie promowania zrównoważonej turystyki w regionie, dostrzegając gospodarczy potencjał szlaku rowerowego wzdłuż prawie całego biegu Dunaju, a także uznania regionu naddunajskiego za europejski kierunek turystyczny oraz opracowania dla niego europejskiego znaku jakości;
29. popiera tworzenie sieci rozwoju gospodarczego oraz pozarządowych organizacji na rzecz promocji handlu, które mogą koordynować i wspierać przyszłe możliwości rozwoju oraz współpracę między przedsiębiorstwami, szczególnie MŚP, a ośrodkami badawczymi, wyższymi uczelniami i publicznymi organami władzy w celu zwiększenia potencjału regionalnych klastrów innowacyjności opartych na wiedzy oraz w celu pobudzania konkurencyjności regionu;

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

30. podkreśla, że wszystkie środki transportu powinny być dostosowane do norm UE, a przyjazne środowisku środki transportu, takie jak kolej czy żegluga śródlądowa, powinny w stosownym przypadkach być traktowane priorytetowo przy planowaniu systemu transportowego w regionie przy pełnym poszanowaniu wszystkich odpowiednich elementów dorobku UE;

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do doskonalenia infrastruktury i podnoszenia wyników gospodarczych regionu naddunajskiego oraz do szybkiego i ekologicznie zrównoważonego dokończenia realizacji projektów TEN-T dotyczących regionu naddunajskiego; pamiętając o przeglądzie wytycznych dotyczących TEN-T, wzywa Komisję i państwa członkowskie, by uwzględniły potrzebę rozwoju systemów transportowych w regionie naddunajskim;

32. podkreśla trzy ważne poziomy rozwoju infrastruktury, w których skoordynowane podejście wskazane w strategii dla regionu naddunajskiego może przynieść efekt synergii: i) multimodalny korytarz wzdłuż Dunaju (priorytetowy projekt TEN-T nr 18), ii) wzajemne połączenia między multimodalnym korytarzem wzdłuż Dunaju a sąsiadującymi państwami członkowskimi (priorytetowe projekty TEN-T związane z regionem naddunajskim), iii) transgraniczne wąskie gardła w sieciach TEN-T oraz sieciach krajowych i regionalnych;

33. podkreśla, że wspólne oświadczenie w sprawie rozwoju żeglugi śródlądowej oraz ochrony środowiska w dorzeczu Dunaju zostało opracowane przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Dunaju, Komisję ds. Dunaju i Międzynarodową Komisję ds. Dorzecza Sawy oraz że zawiera ono ogólne wskazania dla infrastrukturalnych projektów dróg wodnych, skierowane do zarówno planistów technicznych, jak i do innych zainteresowanych stron, które chcą uczestniczyć w procesie planowania rozwoju dróg wodnych; w wytycznych tych wezwano do utworzenia zespołu ds. zintegrowanego planowania, by ocenić potrzeby i zaproponować jak najwięcej środków korzystnych dla wszystkich w celu usprawnienia żeglugi i poprawy sytuacji ekologicznej; zaleca, by Komisja przestrzegała zobowiązań podjętych we wspólnym oświadczeniu;

34. uważa, że zgodnie z zasadą wydajnej współmodalności i innowacyjności powiązanie lepszych portów śródlądowych i logistyki oraz żeglugi śródlądowej i transportu kolejowego stworzy znaczny potencjał rozwoju gospodarczego również w krajach sąsiadujących z UE w regionie naddunajskim i może przyczynić się do zmniejszenia wąskich gardeł w transporcie;

35. zaznacza potrzebę zachęcania do tworzenia ekologicznych i wydajnych statków z wykorzystaniem siódmego programu ramowego badań i rozwoju technologicznego, ze szczególnym uwzględnieniem technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz projektowania, wydajności ekologicznej i wyposażenia statków;

36. podkreśla, że Ren i Dunaj połączone kanałem Men-Dunaj łączą bezpośrednio jedenaście krajów od Morza Północnego do Morza Czarnego na długości 3 500 km, i kładzie nacisk na potrzebę rozszerzenia strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego w kierunku regionu Morza Czarnego; zaznacza, że zrównoważony rozwój regionu naddunajskiego dodatkowo zwiększy geostrategiczne znaczenie regionu Morza Czarnego;

37. zachęca do eksponowania środowiska kulturowego Dunaju przez sprzyjanie dialogowi kulturowemu, wspieranie programów wymiany uniwersyteckiej i projektów na rzecz młodzieży opartych na współpracy ponadnarodowej, stymulowanie zrównoważonej turystyki oraz ochronę dziedzictwa historycznego i architektonicznego;

38. podkreśla absolutną potrzebę współpracy przy projektach kulturalnych z myślą o wspieraniu dialogu międzykulturowego i zrozumienia wśród krajów regionu naddunajskiego; w związku z tym podkreśla czynne zaangażowanie młodzieży w tworzenie międzynarodowych sieci za pośrednictwem placówek kulturalno-edukacyjnych;

39. zachęca do przeznaczania większej ilości zasobów na projekty i sieci projektów na rzecz grup podatnych na zagrożenia, zwłaszcza Romów;

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

40. podkreśla potrzebę przyjęcia skoordynowanego podejścia z myślą o skuteczniejszym wykorzystaniu wszystkich dostępnych środków UE w krajach regionu naddunajskiego, aby w jak najszerszym zakresie zrealizować cele strategii; ponadto podkreśla potrzebę zapewnienia wystarczającej elastyczności, aby umożliwić realizację projektów związanych ze strategią na rzecz regionu naddunajskiego w ramach istniejących programów operacyjnych;
41. zachęca do opracowania w przyszłym ogólnym rozporządzeniu w sprawie funduszy strukturalnych szczególnych przepisów w oparciu o postanowienia dotyczące współpracy terytorialnej, które będą jasne, uwzględnią różnice w kulturze administracyjnej i nie nałożą na beneficjentów dodatkowych obciążeń administracyjnych, w celu zacieśnienia współpracy między krajami i regionami, jak również do opracowania kolejnych wspólnych strategii działania, które mogą podnieść atrakcyjność regionu na poziomie europejskim i międzynarodowym, a następnie posłużyć za wzór współpracy ponadnarodowej;
42. zwraca uwagę na istniejące działanie przygotowawcze „Określenie modelu zarządzania dla regionu naddunajskiego w UE – lepsza i bardziej skuteczna koordynacja” i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do właściwego wykorzystania tego budżetu do finansowania działań związanych z określeniem modelu zarządzania, którego wymaga rozwój i wdrażanie strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego; podkreśla znaczenie dostarczania pomocy technicznej potrzebnej do realizacji działań i projektów prowadzonych w ramach strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego; uważa, że należy w większym stopniu uznawać koszty pomocy technicznej i uwzględniać je przy planowaniu ram finansowych strategii, a kwotę przyznaną na pomoc należy udostępnić partnerom, jeżeli będzie ona wykorzystywana na cele i działania koordynowane na szczeblu makroregionalnym;
43. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez Komisję w dniu 3 lutego 2011 r. koordynatorów priorytetowych obszarów strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego; uważa, że od tej pory kraje i regiony odgrywające rolę liderów w priorytetowych obszarach działań powinny stymulować realizację strategii, uzgadniając program prac, określając źródła finansowania, zacieśniając współpracę między krajami i regionami w danym obszarze oraz podejmując najpilniejsze działania, aby pomóc regionowi naddunajskiemu w pełnym wykorzystaniu jego potencjału gospodarczego, a zwłaszcza w dotrzymaniu terminu wdrażania sztanदारowych projektów w tym szczególnym obszarze;
44. w kontekście konieczności przeprowadzenia śródkresowej analizy realizacji strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego wzywa Komisję do opracowania konkretnych instrumentów i kryteriów oceny projektów, opartych na porównywalnych wskaźnikach;
45. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy pierwszych wyników i doświadczeń z wdrażania strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego, które wraz ze strategią UE dla regionu Morza Bałtyckiego pomogą wskazać potencjalne źródła i metody finansowania strategii makroregionalnych w istniejących ramach;
46. zwraca się do Komisji o regularne informowanie Parlamentu Europejskiego i zasięganie jego opinii w sprawie stanu wdrażania i uaktualniania strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego oraz w sprawie finansowanych z funduszy UE projektów na rzecz regionu naddunajskiego;
47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i pozostałym zainteresowanym instytucjom.
-